

“Şimdi, şu hadsiz pencerelerden, elbette haddimizin fevkinde olarak bahse girişemeyeceğiz.” devamıyla izah eder misiniz?

“Haddimizin fevkinde” ifadesi hem bir tevazu nişanesi, hem de vücud ve vahdaniyet delillerinin sonsuzluğuna işaret olarak anlaşılabilir.

“Namazdan sonraki tesbihatin otuz üç aded-i mübarekine muvafık olmak için” ifadesinin Üstad Hazretlerinin şu dersiyle yakın alâkası olduğunu düşünebiliriz:

“Risale-i Nur'un çok hakikatleri namaz tesbihatında ihtar edilmesi hikmetiyle, hem Fâtiha'nın, hem teşehhüdün kelimelerinin hakikatlerini kısa işaretlerle beyan etmeye, âdeta ihtiyarsız sevk edildim.” (Şualar)

Üstadın bu ifadeleri Otuz Üç Pencere'nin yazılmasında da tahakkuk etmiş olabilir. Zâten bir başka dersinde Nur"ların “ekseriyet itibariyle sünühat” olduğunu beyan etmiş bulunuyor.